

Ένας καλλιτέχνης στο χώρο του interior design!

Ο **Spiro Mandylor**, Ελληνοκαναδός ζωγράφος και φωτογράφος, μας μιλά για την ενασχόληση του με την εσωτερική διακόσμηση και για πολλά άλλα...

Ερωτήσεις: Ιωάννης Κιουτούτοκας

Τι σημαίνει για σένα το ότι έχεις ελληνική καταγωγή;

Είναι το παν για εμένα. Είναι ο πυρήνας της ύπαρξής μου. Γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Τορόντο του Καναδά αλλά η πρώτη μου γλώσσα ήταν τα ελληνικά. Δεν έμαθα αγγλικά μέχρι την ηλικία των 5 ετών. Εξηγώ στους Καναδούς και στους Αμερικανούς ότι να είσαι Έλληνας μοιάζει με το να είσαι Εβραίος. Ανεξάρτητα από το που γεννήθηκες και που ζεις, είσαι πρώτα Έλληνας και κατόπιν οτιδήποτε άλλο. Έχω βορειοαμερικανικές επιρροές, ωστόσο, δεν μπορώ να παραγκωνίσω τα χιλιάδες χρόνια της ελληνικής κληρονομιάς που φτάνουν μέχρι την αυγή του δυτικού πολιτισμού. Αυτό διαμορφώνει το ποιος είμαι σωματικά, ψυχολογικά και πνευματικά σήμερα. Το ότι ορισμένοι ισχυρίζονται ότι είναι Αμερικανοί ή Καναδοί ή Αυστραλοί ή οτιδήποτε και παραβλέπουν το γεγονός της ελληνικής καταγωγής τους, είναι πολύ παράξενο. Εγώ είμαι υπερήφανος, σχεδόν αλαζόνας, σχετικά με την ελληνική καταγωγή μου. Θα έπρεπε κανείς να θεωρεί τον εαυτό του ευλογημένο που είναι Έλληνας, επειδή έχουμε συνεισφέρει σε αυτό τον κόσμο περισσότερο από σχεδόν κάθε άλλη φυλή.

Πες μας λίγα λόγια για την οικογένεια σου και την παιδική σου ηλικία.

Οι γονείς μου κατάγονται και οι δυο από τα Χανιά της Κρήτης. Ζουν εκεί 3-6 μήνες το χρόνο και τον υπόλοιπο καιρό ζουν εδώ, στο Τορόντο. Μετανάστευσαν στο Τορόντο στις αρχές της δεκαετίας του 70. Ο πατέρας μου πήγε στο κολλέγιο και έγινε συγκολλητής και η μητέρα μου νηπιαγωγός. Έχω έναν αδελφό και μια αδελφή, που και οι δυο ζουν και εργάζονται στο Τορόντο.

Πότε άρχισες να ασχολείσαι με την τέχνη;

Από την παιδική μου ηλικία. Οι πιο παλιές μου αναμνήσεις είναι να κάθεται σε μια γωνιά, δημιουργώντας σχέδια. Άρχισα να σχεδιάζω διαφημίσεις και προσκλήσεις για σχολικές εκδηλώσεις στην ηλικία των οκτώ. Κατόπιν, φοίτησα σε ένα επικεντρωμένο στην τέχνη γυμνάσιο και η δουλειά μου παρουσιάστηκε σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις του σχολείου και δημοσιεύθηκε σε ημερολόγια.

Αισθάνεσαι περισσότερο ζωγράφος, φωτογράφος η interior designer;

Αρχικά ήμουν επικεντρωμένος στη Ζωγραφική. Τα έργα των μεγάλων ιμπρεσιονιστών και εξπρεσιονιστών ζωγράφων που εργαζόταν στα τέλη του 18ου και στις αρχές του 19ου

αιώνα έχουν επιδράσει καταλυτικά επάνω μου. Δυστυχώς, καθώς αυξήθηκαν οι προσωπικές και επαγγελματικές μου υποχρεώσεις, η Ζωγραφική μπήκε σε δεύτερη μοίρα. Εστίασα στη Φωτογραφία, που λειτουργεί «εδώ και τώρα». Απευθύνεται στη στιγμιαία ικανοποίηση της καταναλωτικής φύσης της κοινωνίας, που δεν εκτιμά πλέον τη σκληρή δουλειά του ζωγράφου. Προς το παρόν η Φωτογραφία είναι το επίκεντρο μου. Το Design αποτελεί την εμπορική εφαρμογή των καλλιτεχνικών μου ικανοτήτων. Δηλαδή είναι κάτι που κάνω για να ζήσω. Η Ζωγραφική και η Φωτογραφία για μένα δεν είναι βιοποριστικές δραστηριότητες. Τελικά όμως, μέσα κι από τους τρεις αυτούς τρόπους έκφρασης, είμαι ένας καλλιτέχνης. Επιλέγω απλώς να εκφράζομαι μέσα από διαφορετικούς διαύλους, ως ζωγράφος, ως φωτογράφος και ως διακοσμητής.

Έχεις πουλήσει κάποιους πίνακες ή κάποιες φωτογραφίες σου;
Έχω πουλήσει πίνακες μου στον Καναδά, στις ΗΠΑ και λίγους στην Ευρώπη. Στην πώληση φωτογραφιών δεν είχα την ίδια επιτυχία. Δεν υπάρχει ζήτηση στην εποχή μας για καλλιτεχνική φωτογραφία. Πωλούνται μόνο φωτογραφίες των paparazzi, ή φωτογραφίες γάμων, επιδείξεων μόδας κλπ.

Μοιράσου μαζί μας τις σκέψεις σου για την εσωτερική διακόσμηση.

Αγαπώ τον χώρο αυτό. Ίσως γιατί λειτουργεί ως μέθοδος για να στρέψω το καλλιτεχνικό μου ταλέντο σε κάτι που με βοηθά να πληρώνω τους λογαριασμούς μου. Δύο αντιπροσωπευτικά δείγματα της ασχολίας μου με το χώρο του interior design είναι ένα club στη Χιλή και το σπίτι μου στο Τορόντο. Το EntryLounge ήταν ένα club που σχεδίασα μαζί με τον αρχιτέκτονα Tidy2Man από το Σαντιάγο στη Χιλή. Χρησιμοποίησα στοιχεία από clubs όλου του κόσμου σε συνδυασμό με μερικές τελείως δικές μου ιδέες. Οι αρχιτέκτονες με βοήθησαν με το σχεδιασμό χρωμάτων και επίπλων. Το σπίτι μου στο Τορόντο έχει μια μείξη από στοιχεία σύγχρονου και παλιού στυλ. Μου αρέσει να χρησιμοποιώ έπιπλα και καλλιτεχνήματα από όλο τον κόσμο. Μπορεί να είναι όλα πολύ διαφορετικά, αλλά, σα μια συνταγή μαγειρικής, οι γεύσεις αναμιγνύονται για να αποδώσουν κάτι πολύ μοναδικό.

Έχεις έρθει ποτέ στην Ελλάδα;

Ναι. Για τελευταία φορά βρέθηκα εκεί το 2006, όπου επισκέφτηκα τους γονείς μου στα Χανιά της Κρήτης και επίσης πήγα στο Ρέθυμνο, στην Αίγινα, στην Αθήνα και στη Μύκονο. Θεωρώ το πιο αγαπημένο μου μέρος στην Ελλάδα την Κρήτη, αλλά νιώθω ότι έχω χάσει κάτι, επειδή δεν έχω δει ακόμα τη Θεσσαλονίκη και την Κύπρο. Ο Καναδάς έχει αδύναμη ιστορία και πολιτισμική ταυτότητα – εξαρτάται από το σε ποια πόλη μένεις ή σε ποια γειτονιά ζεις. Μερικές φορές νιώθεις σα να ζεις στην Κίνα ή στο Μπαγκλαντές. Ζω στο Danforth, στην ελληνική παρoικία στο Τορόντο κι αυτό είναι ωραίο. Νιώθω ότι βρίσκομαι σε μια μικρή Ελλάδα εδώ στον Καναδά. Έχουμε πολλά ελληνικά εστιατόρια, μουσικά καταστήματα, παντοπωλεία κλπ. Πολλοί από τους πιο διάσημους Έλληνες τραγουδιστές μας επισκέπτονται. Φέτος το καλοκαίρι είδα το Μιχάλη Χατζηγιάννη και ήταν εκπληκτικός.

Η ελληνική αρχιτεκτονική σε έχει εμπνεύσει;

Η ελληνική αρχιτεκτονική έχει αναμιφίβολα τη θέση της. Κτίρια όμως όπως ο Παρθενώνας, φαντάζουν πιο πολύ σα γιγάντια γλυπτά παρά σαν αληθινή αρχιτεκτονική. Όσο για τη σύγχρονη αρχιτεκτονική, νομίζω ότι αντανακλά πιο πολύ τον ίδιο τον αρχιτέκτονα και το ύφος του, παρά τη χώρα από την οποία προέρχεται. Ζώντας πλέον σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία, βλέπουμε μεγάλους αρχιτέκτονες που τους ανατέθηκε να κάνουν κάποια έργα σε όλο τον κόσμο κι έτσι το ύφος είναι πιο ενδεικτικό της «σχολής» παρά της χώρας.

Έχεις κάνει κάποιες εκθέσεις με τα έργα σου;

Ναι, έχω παρουσιάσει τους πίνακες μου με αρκετή επιτυχία στα τέλη της δεκαετίας του '90. Τους έχω παρουσιάσει κυρίως εδώ. Ελπίζω να γίνει μια έκθεση και με τις φωτογραφίες μου, μάλλον μέσα στον επόμενο χρόνο, επειδή έχω συγκεντρώσει έναν ικανό όγκο έργων, για τα οποία είμαι υπερήφανος.

Ποια είναι τα επαγγελματικά σου σχέδια για το μέλλον;

Θέλω στο μέλλον να εργαστώ στην Ευρώπη, ίσως γιατί εκεί εμπνέομαι περισσότερο. Θα είμαι και κοντά στην Ελλάδα. Οι Ευρωπαίοι είναι πιο καλλιεργημένοι και έχουν εκτίμηση της ιστορίας, των τεχνών και του πολιτισμού, σε σύγκριση με τους βορειοαμερικανούς. Θα συνεχίσω με τη Φωτογραφία αλλά και με το interior design. Ευελπιστώ να επιστρέψω σύντομα και στη Ζωγραφική. Αν μπορώ να συνεχίσω να δημιουργώ καλλιτεχνικά σε διάφορους τομείς, ώστε να ζω αξιοπρεπώς, τότε θα είμαι ευτυχής. Ορισμένοι θεωρούν ότι η πίστη στη μοίρα είναι «μπελάς», αλλά εγώ πιστεύω ότι το να είσαι στο σωστό μέρος τη σωστή ώρα η το να γνωρίζεις τους σωστούς ανθρώπους κατά τύχη, επηρεάζει... Νομίζω τελικά ότι μια μείξη από ταλέντο, σκληρή δουλειά και καλή τύχη χρειάζονται για να τα καταφέρει κανείς.